

Indstilling (se Tillæg B. for 1911—12, Sp. 2463—66), men for Andragerne i Aar ligger det nærmest at pege paa, hvorledes det i de af dem repræsenterede Kommuner er gaaet med Kyststrækningerne langs Øresund. Skønt det sikkert af alle erkendes, at det vilde have været af stor Betydning langt ud over disse Kommuners Grænser, om Kyststrækningerne her dog i nogen Grad var blevet bevaret som Almeneje eller i alt Fald skaanet for Bebyggelse, er det gaaet saaledes, at der paa Strækningen fra København til Skodsborg kun er meget lidt, der ikke er bebygget eller paa anden Maade unddraget Almenheden. Naar Andragerne særlig i dette Øjeblik finder Anledning til at paakalde Lovgivningsmagtens Hjælp for at faa Vaaben til at afværge yderligere Indskrænkninger paa Steder, der i lang Tid har henligget til Afbenyttelse for Publikum, eller i alt Fald aabne for Udsigt, er det den Omstændighed, at der paa Strandarealet ved Emiliekildebugten og paa Stranden mellem Strandmøllen og Skodsborg paatænkes og allerede er begyndt Bebyggelse, som formodentlig vil blive fortsat, og som vil spærre for Udsigten. Disse 2 Kyststrækninger hører til de smukkeste paa Øresunds Kyst, og det vil blive betragtet som et smerteligt Tab for Kommunens Beboere, om en saadan Bebyggelse skulde finde Sted, ligesom de mange Tusinder, der fra saavel Indland som Udland aarlig færdes her, sikkert vil dele Kommunebeboernes Følelser. Men lignende Forhold vil kunne paapeges andre Steder i Landet. Hvilken Nationalulykke vilde det f. Eks. ikke være, om Møens Klint blev unddraget Almenheden, eller om Bornholms skønne Partier blev afstukket. Imidlertid kan saadan Ødelæggelse af Kulturværdier ikke effektivt afværges, medmindre Samfundet har det i sin Magt at ekspropriere i saadanne Tilfælde, idet ingen ellers kan tvinge den paagældende Ejer til at afstaa sin Ejendom eller, selv om han vil det, afværge urimelig store Krav. En Ekspropriation vil i Princippet være fuldt berettiget, saa vist som der her med Rette kan tales om, hvad Almenvellet kræver. Den Erstatning, som ved en Ekspropriation skal udredes, maatte kunne tilvejebringes ved Samvirken mellem Stat og Kommune, eventuelt ogsaa ved Bidrag fra private. Men Sagen haster.

Udvalget henholder sig til den af Udvalget i Fjor i Anledning af et lignende Andragende afgivne Betænkning, i hvilken det udtales, at da Spørgsmaalet om Retten til Ekspropriation er et af de Punkter, som den i Henhold til Lov af 14. Marts 1911 nedsatte Landbokommision har til Opgave at overveje, gør Udvalget ikke Indstilling.

5. Fra *Dansk Politiforenings Bestyrelse* om en Omordning af det kommunale Politi i Forbindelse med Retsreformens Ikrafttræden. (Indbragt den 22. Januar 1913 ved 8de Landstingsmand for 2den Kreds, *Sylow*).

Andragendet er i det væsentligste en Gentagelse af et i forrige Samling af samme Forening indsendt Andragende, om hvilket Udvalget ikke gjorde Indstilling (se Tillæg B. for 1911—12, Sp. 2459—62).

Udvalget henholder sig til den af Udvalget i Fjor om et tilsvarende Andragende afgivne Betænkning, hvori det udtales, at Spørgsmaalet antagelig vil komme under Overvejelse ved den Omordning af Politivæsenet udenfor København, som ifølge Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909 § 998, jfr. § 138, skal finde Sted inden denne Lovs Ikrafttræden, og at Udvalget derfor ikke gør Indstilling.

6. Fra *Danske Politifunktionærers Fællesrepræsentation* om, at der af Lovgivningsmagten maa blive foretaget en Række Reformers i Politifunktionærernes Stilling. (Indbragt den 22. Januar 1913 ved 8de Landstingsmand for 2den Kreds, *Sylow*).

Andragendet er i det hele og store en Gentagelse af et i forrige Samling af de samme indsendt Andragende, om hvilket Udvalget ikke gjorde Indstilling (se Tillæg B. for 1911—12, Sp. 2461—64).